

NGÔI LỜI TRỞ NÊN NGƯỜI PHẠM VÀ CƯ NGỰ GIỮA CHÚNG TA

... Sáng tinh sương ngày thứ sáu 29-9-1978, toàn thể Giáo Hội Công Giáo bàng hoàng trước hung tin: Đức Thánh Cha Gioan Phaolô I đã từ trần trong đêm!



Triều đại của vị Giáo Hoàng người miền núi chỉ kéo dài vỏn vẹn 33 ngày (26-8-1978 / 28-9-1978). 33 ngày, nhưng đủ để mọi người nhận rõ khuôn mặt của vị giáo hoàng khiêm tốn, bình dân, nhân hậu và tươi vui. Nhiều người thân mật tặng ngài danh hiệu: *"vị giáo hoàng của nụ cười"*..

Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô I có tên thật là Albino Luciani. Ngài chào đời ngày 17-10-1912 tại Forno di Canale, một làng nhỏ với khoảng 1 ngàn dân cư thuộc giáo phận Belluno trong vùng Veneto, miền Bắc nước Ý ..

Trước khi được chỉ định làm Thượng Phụ thành Venezia từ năm 1970 đến 1978, Đức Cha Albino Luciani làm Giám Mục giáo phận **Vittorio Veneto** từ 15-12-1958 đến 15-12-1969. Trong vòng 11 năm, Đức Cha đem trọn nhiệt tâm phát triển giáo phận trên ba bình diện: thiêng liêng, bác ái và văn hóa. Xin trích thuật một câu chuyện xảy ra vào dịp Lễ Giáng Sinh.

Hôm ấy là vọng Lễ Giáng Sinh. Đức Cha Albino Luciani cũng sốt sắng góp phần vào công trình làm Hang Đá nơi Nhà Nguyện của Tòa Giám Mục. Hang Đá thật đơn sơ nhưng cũng thật ấm cúng và hiền dịu!

Sau Thánh Lễ nửa đêm cử hành tại Nhà Thờ Chính Tòa Vittorio Veneto, Đức Cha Albino Luciani trở về Tòa Giám Mục cùng với Các Nữ Tu và những người làm việc. Đức Cha trang trọng đặt ảnh Đức Chúa GIÊSU Hải Đồng vào Hang Đá. Rồi Đức Cha quỳ gối xuống cầu nguyện trước Máng Cỏ giầy lát. Sau đó cùng với mọi người hiện diện cất tiếng hát một bài Thánh Ca Giáng Sinh bình dân bất hủ. Rồi Đức Cha âu yếm cầu chúc mọi người một Lễ Giáng Sinh An Bình Thánh Đức và ngài lui về phòng riêng.

Tại phòng riêng Đức Cha cẩn thận tắt sưởi và trải qua Đêm Giáng Sinh trong giá lạnh. Vào chính Ngày Lễ Giáng Sinh, sau khi cử hành Thánh Lễ tại Nhà Thờ Chính Tòa, Đức Cha Albino Luciani trở về Tòa Giám Mục.

Các Nữ Tu dọn bữa ăn trưa thịnh soạn của ngày lễ. Đức Cha mời tất cả cùng ngồi vào bàn ăn với ngài. Đức Cha quay sang nói với nữ tu làm bếp:

- Chị có bằng lòng làm theo lời yêu cầu của tôi không?

Chị nữ tu nhanh nhẹn đáp:

- Thưa Đức Cha có! Xin nói cho con biết Đức Cha muốn gì.

Đức Cha nói:

- Nhưng Chị phải hứa là không bị phạt ý nhé!

Chị Nữ Tu vui vẻ thưa:

- Xin Đức Cha an tâm. Con có mặt ở đây là để phục vụ và làm cho Đức Cha vui.

Đức Cha liền nói:

- Vậy thì xin Chị mang cho tôi món súp ăn còn lại tối hôm qua. Trong khi món súp nóng mà Chị dọn cho bữa ăn trưa nay, tôi sẽ nếm cho biết và sẽ khen tài nấu bếp của Chị, sau đó xin Chị vui lòng mang phần súp nóng này đến cho gia đình nghèo mà chúng ta quen biết.

Bây giờ thì Chị nữ tu chống chế:

- Nhưng thưa Đức Cha, trời lạnh và là lễ Giáng Sinh. Phần súp còn lại tối hôm qua, Đức Cha sẽ dùng vào ngày mai!

Đức Cha vẫn cương quyết không nhượng bộ. Ngài nói với nữ tu:

- Tôi thấy trước thế nào cũng bị Chị ngăn chặn. Nhưng xin Chị nên nhớ rằng, chính vì là Ngày Lễ Giáng Sinh, nên tôi - với tư cách Giám Mục - tôi cần phải biểu lộ tình yêu đối với người nghèo, cũng như chính tôi phải sống khó nghèo, theo gương Đức Chúa GIÊSU đã sinh ra nghèo nàn trong Máng Cỏ. Rồi tôi cũng phải thực hành điều tôi đã giảng dạy nữa! Tôi cũng mời vị Linh Mục và rất vui vì Cha nhận lời đến mừng Lễ Giáng Sinh với chúng ta. Như thế, Cha không bị lẻ loi cô độc trong chính ngày long trọng cử hành lòng nhân hậu của THIÊN CHÚA tỏ lộ cùng chúng ta ..

... Câu chuyện xảy ra vào thời thánh **Gaspere Del Bufalo** (1786-1837), Linh Mục người Ý sống tại thủ đô Roma. Chính Đức Giáo Hoàng Pio VII (1800-1823) ủy thác cho Cha Gaspere nhiệm vụ tổ chức các Tuần Đại Phúc để thiết lập lại đời sống đạo đức và luân lý cho các tín hữu Công Giáo thời bấy giờ.

Ngày 15-8-1815 Cha Gaspere Del Bufalo thành lập Hội Dòng Thừa Sai Bửu Huyết - Missionari del Preziosissimo Sangue. Thánh Gaspere qua đời tại Roma ngày 28-12-1837.

Một năm, vào những ngày trước Lễ Giáng Sinh, thánh Gaspere tiến về thành phố Velletri (Trung Ý) để giảng thuyết. Người dân thành phố này thường lợi dụng các ngày nghỉ Lễ Giáng Sinh để ăn chơi phung phí thay vì lắng nghe lời giảng dạy. Vì thế họ vừa khinh thường vừa nhạo báng Các Thừa Sai Bửu Huyết. Thế nhưng từ từ họ cảm động trước lời rao giảng và lòng nhân ái tràn đầy của thánh Gaspere. Họ thay đổi thái độ. Họ lắng nghe lời giảng và mời ngài ở lại với họ cho đến giữa tháng Giêng. Ngay cả việc họ còn sốt sắng tổ chức một rước kiệu thống hối vào giữa đêm khuya giá lạnh.

Như thế người dân thành Velletri đã hiểu và sống đúng tinh thần của Lễ Giáng Sinh. Lễ của Tình Yêu linh thiêng chứ không phải vật chất hào nhoáng phung phí bề ngoài!

... **”Ngôi Lời là ánh sáng thật, ánh sáng đến thế gian và chiếu soi cho mọi người. Người ở giữa thế gian, và thế gian đã nhờ Người mà có, nhưng lại không nhận biết Người .. Ngôi Lời đã trở nên người phàm và cư ngụ giữa chúng ta. Chúng tôi đã được nhìn thấy vinh quang của Người, là Con Một đầy tràn ân sủng và sự thật” (Gioan 19-10/14).**

(“La Mia Messa”, 1 Ottobre 2011 - 31 Dicembre 2011, Anno V/A, vol.IV, Casa Mariana Editrice, trang 481-482/458)

Sr Jean Berchmans Minh Nguyệt